

ת"פ 14294/02/15 - מדינת ישראל נגד שמעון אמור

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 14294-02-15 מדינת ישראל נ' אמור

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון אמור

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של העסקת תושב הרשות הפלשתינאית אשר אין בידו אישור כניסה או שהיה כדין בישראל בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 18.1.15 העסיק הנאשם במשק שבמושב נועםתושב הרשות הפלסטינאית, מבלי שהיה בידו אישור כניסה או שהייה כדין בישראל.

הסדר הטיעון

2. ביום 22.5.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עמדת המאשימה למאסר בעבודות שירות. עוד סוכם כי הצדדים ישובו לדבר לאחר קבלת התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 57, נשוי, אב לארבעה, עובד כשומר ואחראי על אבטחת לולי תרגולות ומתגורר במושב נועם. בוגר 8 שנות לימוד, שירות צבאי חלקי, עבר פלילי עשיר על רקע התמכרות לסמים, הכולל עבירות רכוש ואלימות בגינם ריצה מספר מאסרים כשהאחרון משנת 1995. הרשעתו האחרונה משנת 2002. מזה 10 שנים נקי מסמים.

בהתייחס לביצוע העבירה הנוכחית, לדבריו מכיר את העובדים ממשק אחר ששם הועסקו לתקופות ארוכות ומכאן שהסיק שהם עובדים באישור. לדבריו לא הבין את חומרת מעשיו ורק עם פתיחת ההליך המשפטי הבין כי טעה בשיקול דעתו. הנאשם הביע צער וחרטה, לקח אחריות, מסר כי כעת מבין את הפגיעה האפשרית בביטחון המדינה ומסר כי הפיק

הלקחים. בנוסף שיתף כי לתושב הזר המוזכר בכתב האישום יש כיום אישור.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם שמתפקד באופן נורמטיבי, ללא עבירות נוספות מזה מספר שנים, בעל יציבות תעסוקתית ומשפחתית, עבר הליך שיקומי משמעותי ולאור האמור שירות המבחן בא בהמלצה לשל"צ שיהווה עבורו עונש חינוכי. שירות המבחן לא מצא נימוקים או נזקים קונקרטיים כתוצאה מהרשעתו ולכן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לחומריתה, לערכים המוגנים שנפגעו. טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ביקשה שלא לאמץ את המלצות התסקיר ועתרה להטיל על הנאשם את הרף הבינוני של המתחם שהוא 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס שלא יפחת מ-5,000 ₪ וחתימה על התחייבות.

5. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה: העסקת שב"ח יחיד, לתקופה קצרה, ללא נזק, הציגה אישור לפיו השווה הבלתי חוקי, אחז כיום ומזה שנתיים באישור שהיה כדין ולפיכך לא היווה סיכון בטחוני, לא הוגש כנגדו כתב אישום. ב"כ הנאשם עתרה להימנע מהרשעת הנאשם, ציינה כי עבר פלילי שהתיישן לא יכול לעמוד לחובת הנאשם, הגישה מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם, לדבריה התיק הנ"ל מונע מהנאשם להוציא רישיון נשק, ציינה כי הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי, למעלה משני עשורים אין לנאשם הסתבכות פלילית, עוסק בשמירה ואבטחה ובקשתו לקבלת נשק במסגרת עבודתו כרגע תלויה ועומדת.

6. הנאשם ציין כי בגלל תיק זה נעצר, שיתף כי חיכה שעברו הפלילי יימחק על מנת להגיש בקשה לרישיון נשק, מסר כי השתדל למצוא עבודה שלא כרוכה בהחזקת נשק אך כיום המצב קשה מבחינת מציאת עבודה.

דין

7. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**)

ברע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל**, נקבע:

"העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש ובראשונה בהקשר בטחוני ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים.. המעסיק ולו יהא זה אדם מן היישוב נותן יד

8. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה. בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.
9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי אין אינדיקציה לכך שהיה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, העבירה לא נעשתה בתחכום. לקחתי בחשבון כי משך ההעסקה קצר (לכאורה לא מעבר ליום אחד), לקחתי בחשבון את דברי הנאשם כי ראה את העובד הזר מועסק אצל אחר וסבר שקיים אישור. נתתי דעתי לכך שכיום אחז העובד הזר אישור לעבודה בישראל.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:
- רע"פ 5861/11 **דניאל יצחק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.11), בית המשפט קמא, לאחר ניהול הוכחות, קבע כי הנאשם העסיק שוהה בלתי חוקי משך חודשיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 150 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו. בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחתה.
 - רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.11.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ממאסר על תנאי ל- 4 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.
 - רע"פ 756/10 **מרעי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.1.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, ונדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.
 - רע"פ 3140/07 **מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.07.07), העסקה והלנת שב"ח. נגזרו על הנאשם 95 ימי מאסר בפועל, ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.
 - ע"פ(מח' מרכז) 45248-07-16 **פלוס לוי נ' מדינת ישראל** (2.4.17). הנאשם הורשע בבית משפט קמא בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי. הוטל עליו מאסר למשך חודש בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, ביטל הרשעתו והטיל עליו 150 שעות של"צ.
 - עפ"ג (מח' נצרת) 31465-05-16 **מדינת ישראל נ' יוסף** (פורסם בנבו, 13.12.16), בית המשפט קמא קבע כי הנאשם העסיק והסיע 5 שוהים בלתי חוקיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 200 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו.
 - ע"פ (ב"ש) 35070-10-12 **ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.1.13), הלנת שב"ח. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וביטל הרשעת הנאשמת.
 - עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 6162-02-10 **גרוסמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.4.10), נדחה ערעורו של

נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

• עפ"ג (מח' ת"א) 40153-03-11 **מלכה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.6.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת העסקת תושב זר שלא כדין, ונדון ל- 3 חודשי עבודות שירות.

• ראו גם ת"פ (פ"ת) 29602-08-10 **מדינת ישראל נ' ליפר**, ת"פ (פ"ת) 23831-08-09 **מדינת ישראל נ' נחום**, ת"פ (כ"ס) 41179-05-10 **מדינת ישראל נ' סולטאני**, ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי**, ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' יואלעדי**, ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל**, ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואלעדי**, ת"פ (טבוקיה) 6730-04-16 **מדינת ישראל נ' משהור ג'ראדא** ת"פ (כ"ס) 14556-12-14 **מדינת ישראל נ' אמר**.

ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (אי הרשעה), ת"פ (קג"ת) 38175-10-13 **מדינת ישראל נ' דרביצ'ר** (אי הרשעה), ת"פ (אשדוד) 15059-08-14 **מדינת ישראל נ' אל רום** (אי הרשעה). ת"פ (רחובות) 15571-06-13 **מדינת ישראל נ' מיארה** (אי הרשעה); ת"פ (אשדוד) 62664-07-14 **מדינת ישראל נ' אסולין** (אי הרשעה).

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות שלפני נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר**.

ביטול ההרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין**.

הגם שנסיבות ביצוע העבירה אינן ברף הגבוה, לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע קשה בשיקומו של הנאשם או כי יגרם לו נזק קונקרטי כזה אשר יצור פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי חברתי כללי.

לנאשם עבר פלילי מכביד, לחובתו 12 הרשעות קודמות בגינן אף ריצה מספר עונשי מאסר. הגם שהעבירות התיישנו, הרי שטרם נמחקו. אמנם אין לקחתן בחשבון לענין העונש, אך יש בהן כדי ללמד שאין עסקינן בנאשם שזו לו הסתבכות ראשונה עם החוק.

על רקע עברו של הנאשם, כבד יותר הנטל המוטל עליו להוכיח שהרשעה תגרום נזק קונקרטי או תיצור פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה בנאשם לבין תועלתה לאינטרס הציבור הכללי.

הנאשם לא עמד בנטל. לא הוכח בשום צורה ודרך כי רישיון נשק הינו הכרחי לצורך פרנסתו, על פי מכתב מעסיקו הנאשם מועסק משנת 2008 ועד היום כסייר לילה ללא נשק. לא הוכח כי הוגשה בקשה להוצאת רישיון נשק וכי רק בשל הרשעה זו תימנע ממנו האפשרות לקבל נשק.

ככלל, בכל מקרה של הרשעה יש פוטנציאל שההרשעה תפגע במידה כזו או אחרת במורשע. במקרה דנן לא שוכנעתי כי הפגיעה היא בעוצמה כזו, אשר מצדיקה את ביטול הרשעת הנאשם, בפרט על רקע עברו.

אף שירות המבחן לא בא בהמלצה לבטל הרשעת הנאשם.

14. לאור כל האמור, הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- את חלוף הזמן מביצוע העבירה.
- את העובדה שהרשעותיו התיישנו.
- את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו בייחוד לאור העובדה שהנאשם עבר תהליך שיקומי ארוך ומשמעותי.
- את דבריו כי יכול והרשעה תפגע בפרנסתו, בעיקר לנוכח רצונו להוציא רישיון נשק.
- את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי, שומר על יציבות תעסוקתית ומשפחתית.
- את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

17. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. קנס 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.18.

עמוד 5

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע במרכז ויצו בקרית גת בתפקיד אחזקה בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ככל שיש מוצגים יושמדו כפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.